

lader det hele ligge med Hensyn til Vurdering af de Heste og Vogne, der skal benyttes, indtil Mobiliseringen finder Sted. — Saa ankede det ærede Medlem over, at medens det tidligere var Indenrigsministeren, der havde med den Sag at gøre, bliver det nu Krigsministeren, og han fandt det upraktisk. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem deri, ellers vilde jeg jo heller ikke have fremsat dette Lovforslag. Det ærede Medlem mente, at det tidligere var Indenrigsministeren, der foreskrev, hvor mange Heste og Vogne der skulde udskrives. Ja, men det gjorde han selvfølgelig efter Forhandlinger med Krigsministeren. Det faldt ham ikke ind at gøre det, uden at hans Kollega Krigsministeren havde oplyst ham om, hvor mange Heste og Vogne der var nødvendige.

Endvidere savnede det ærede Medlem en talmæssig Oversigt over, hvor mange Heste der vilde være at udskrive, der fandtes hverken i Lovforslaget eller Anmærkningerne nogen Oplysning derom. Det er ganske rigtigt. Men efter de Oplysninger, jeg har indhentet, vil Hæren i Tilfælde af Krigsberedskab komme til at bruge ca. 11,000 Heste, af hvilke ca. 8,000 vil blive udskrevne paa Sjælland og ca. 3,000 i Jylland og paa Fyn. Jeg gør yderligere opmærksom paa, at i den gældende Lov findes der heller ikke nogen Bestemmelse i saa Henseende. Det ærede Medlem savnede ligeledes Bestemmelser om, i hvilken Alder de vedkommende Heste skulde være. Jeg henviser da det ærede Medlem til Lovforslagets § 3, hvor det udtrykkelig hedder, at Procentantallet af de udskrevne Heste skal være i Forhold til det Antal Heste, der findes i en Alder af over 4 Aar. Under 4 Aar vil der ikke blive udskrevet nogen Hest. Naar det ærede Medlem var bange for, at man skulde fratage „den fattige Mand hans eneste Hest“, som han sagde, gaar jeg ud fra, at som Regel vil man ikke søge udskrevet Heste hos Hesteejere paa Landet, der kun har en enkelt Hest, men fortrinsvis udskrive Hestene hos dem, der har flere Heste, som egner sig til dette Brug. Det ærede Medlem spurgte, hvorledes det skulde gaa til med at faa Hestene udpeget, og ønskede, at en saadan Udpegning særlig skulde lægges i de kommunale Myndigheders Haand. Jeg henviser der det ærede Medlem til § 15 i det foreliggende Lovforslag, hvoraf han vil se, at Krigsministeriet agter at henvende sig til de kommunale Myndigheder og benytte

deres Bistand. Den første Udpegning af Heste og Vogne vil foregaa paa den Maade, at der til de forskellige Garnisonssteder udsendes en Officer, som er kendt med disse Forhold, og som henvender sig enten til Sognefogeden eller til Sogneraadet, særlig dettes Formand, for at erholde den Vejledning, som er nødvendig for ham for at faa et Overblik over, hvor de til det her omhandlede Øjemed tjenlige Heste findes i den paagældende Kommune. Det ærede Medlem (Slengerik) syntes, at det var en mærkelig Form, man havde foreslaaet for Vurderingen af disse Heste, idet Lovforslaget bestemmer, at dersom en Myndighed, der faar det i sin Haand at udpege Hestene, kan blive enig med vedkommende Ejere, faar disse et Tillæg til Værdien, hvorom der opnaas Enighed, af 20 pCt. Denne Bestemmelse er indsat med det Formaal for Øje paa den hurtigste og bekvemteste Maade at opnaa Enighed med Ejeren om Betalingen. Det er ganske naturligt, at Ejeren vil forlange en betydelig Overpris, men kan den Myndighed, som forhandler med Ejeren, ikke blive enig med ham, henvises Sagen til en Kommission, og hvad denne bestemmer, bliver den gældende Norm for Betalingen. Heri er der en Opmuntring for Hesteejeren til at komme til Forstaaelse med den, der først forhandler med ham om Udskrivningen af Heste og Vogne, om Værdien for disse.

Det ærede Medlem spurgte, om der skal være aarlig Mønstring. Det er ikke Hensigten. I det Tilfælde, der jo vil indtræde Aar efter Aar, at nogle Heste dør eller sælges eller bliver for gamle, vil dette i hvert enkelt Tilfælde blive meldt til vedkommende militære Myndighed, og der vil da udgaa Ordre om at udsende en Mand, som i Forbindelse med vedkommende Sognefoged, Sogneraadetsformand eller Sogneraadetsmedlem henvender sig til de Hesteejere, hos hvem udpegede Heste er gaaede ud, for at se, om der paa det Sted er andre, der kan sættes i Stedet; ellers maa han henvende sig til andre Hesteejere for at faa det nødvendige Antal.

Endelig beklagede det ærede Medlem sig over, at den sjællandske Øgruppe blev forfordelt ved dette Lovforslag. Ja, det kan ikke nægtes, men det er i Overensstemmelse med den hele Udskrivning og den hele Hærorde. Jeg har at følge den gældende Hærorde og bøje mig for den. Det ærede Medlem synes ikke